

The Relationship between Childhood Maltreatment and Difficulties in Emotion Regulation according to the Mediating Role of Attachment Components (Anxious, Avoidant, and Disorganized)

Nazanin Poureghbal

Master's degree in Clinical Psychology, Department of Psychology, Islamic Azad University, South Tehran Branch, Tehran, Iran. Email: nazanin.pooreghbal@gmail.com

Mojtaba Tamaddoni

Assistant Professor, Department of Psychology, School of Medical Sciences, Islamic Azad University, South Tehran Branch, Tehran, Iran. (Corresponding author), Email: mojtaba.tamaddoni1402@gmail.com

Received: 2023-11-30 Revised: 2024-05-06 Accepted: 2025-03-19 Published: 2025-03-19

Citation: Poureghbal, N., & Tamaddoni, M. (2025). The Relationship between Childhood Maltreatment and Difficulties in Emotion Regulation according to the Mediating Role of Attachment Components (Anxious, Avoidant, and Disorganized). *Research in Clinical Psychology and Counseling*, 14(2), 83-106. doi: 10.22067/tpccp.2025.84406.1562

Abstract

Introduction: In recent years, knowing the factors influencing the creation of adolescent difficulties in emotion regulation (as an important stage between childhood and adulthood) has always become a very important issue. Research conducted on difficulties in regulating emotions indicate that difficulties in regulating emotions are caused by childhood abuse and that teenagers who have problems in regulating their emotions are a reflection of their parents' abuse. Maltreatment in childhood directly and indirectly causes difficulties in regulating emotions. Children whose parents/caregivers misbehaved with them in childhood face emotional problems and disordered attachments in adolescence. Disorganized individuals lack a coherent attachment strategy for dealing with distress. There is very little research on maladaptive attachment in childhood and its effects in adulthood, which is particularly concerning because attachment behaviors in adulthood often stem from childhood behaviors. According to what was mentioned, in order to know the factors affecting the difficulties in emotion regulation, the current research has investigated the relationship between childhood maltreatment and difficulties in adolescent emotion regulation, considering the mediating role of attachment components (anxious, avoidant, and disorganized).

Method: The current research was fundamental in terms of its purpose and in terms of the research method, it was a correlational research. According to the definition of the World Health Organization (WHO), adolescence consists of three periods: the initial period (10 to 13 years old), the middle period (14 to 17 years old) and the final period (18 to 21 years old). In the current research, the people in the final period of adolescence were selected as the statistical population. Therefore, students of the Islamic Azad University of South Tehran branch who met the age criterum were selected as the sample through the convenience sampling method (N = 340). The questionnaires were virtually distributed through the social media groups of students in the university. They were then asked to fill out the study questionnaires including the Adverse Childhood Experiences (Whittington, 2023), Experiences in Close Relationships-Revised questionnaire (Fraley et al., 2000), Adult

Disorganized Attachment scale (Paetzold et al., 2015) and Difficulties in Emotion Regulation Scale (Kaufman et al., 2016). Correlation matrix and structural equation modeling method (path analysis) were used to analyze the research data using Smart PLS3.

Results: Using the results of the structural model, the results of the research showed that childhood maltreatment is correlated with difficulties in emotion regulation through the mediating role of avoidant attachment (0.091) and anxious attachment (0.367). Moreover, childhood maltreatment is directly associated with anxious (0.554), avoidant (0.489) and disorganized (0.492) attachment components. Anxious (0.663) and avoidant (0.186) attachment components are related to difficulties in emotion regulation.

Discussion & Conclusion: The present study sought to ascertain the role of attachment components (anxious, avoidant, and disorganized) in the relationship between childhood maltreatment and adolescent emotion regulation difficulties. The findings of this study indicated that childhood maltreatment, mediated by avoidant attachment, exerted a positive influence on emotion regulation difficulties. This finding aligns with the research of Whittington (2023). Conversely, childhood maltreatment mediated by disorganized attachment demonstrated no significant impact on difficulties in emotion regulation. However, childhood maltreatment mediated by anxious attachment exhibited a positive influence on difficulties in emotion regulation. The findings of this study align with the research of Whittington (2023) and Alvani Lavasani and Ahmadi Tahor Soltani (2017) on the impact of childhood maltreatment on attachment. Avoidant attachment has been shown to have a positive effect on difficulties in emotion regulation. This phenomenon occurs through the avoidance of interaction with caregivers by denying their needs and minimizing the display of emotions, as evidenced by the research of Ghasempour et al. (2019). Conversely, anxious attachment has been shown to positively impact emotion regulation. Anxiously attached children may exhibit resistance to exaggerated calm and discomfort. This finding aligns with the observations reported by Whittington (2023). Consequently, it can be posited that childhood maltreatment can lead to emotional regulation difficulties in adolescence by fostering avoidant and anxious attachments. Consequently, the utilization of family therapy has been proposed as a method to address anxious attachment, thereby recognizing the challenges and aberrant behaviors characteristic of childhood as well. This approach aims to facilitate the management of anxious attachment, leading to the development of effective emotional regulation in individuals. Writing techniques have been identified as a means of reducing avoidant attachment in students. This approach involves fostering the development of writing skills that facilitate the expression of emotions in diverse contexts.

Keywords: Childhood Maltreatment, Attachment styles, Difficulties in Emotion Regulation

پژوهش‌های روان‌شناسی بالینی و مشاوره

مقاله پژوهشی

<https://tpccp.um.ac.ir>

دسترسی آزاد

رابطه بدرفتاری در دوران کودکی با مشکلات در تنظیم احساسات نوجوانی با توجه به نقش میانجی مؤلفه‌های دلبستگی (مضطرب، اجتنابی، بی‌نظم)

نازنین پوراقبال

دانش‌آموخته کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران.
nazanin.pooreghbal@gmail.com

مجتبی تمدنی

استادیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران. (نویسنده مسئول)،
mojtaba.tamaddoni1402@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۹/۰۹	تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۲/۱۷	تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۲/۲۹	تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۱۲/۲۹
استناد: پوراقبال، نازنین؛ تمدنی، مجتبی. (۱۴۰۳). رابطه بدرفتاری در دوران کودکی با مشکلات در تنظیم احساسات نوجوانی با توجه به نقش میانجی مؤلفه‌های دلبستگی (مضطرب، اجتنابی، بی‌نظم). پژوهش‌های روان‌شناسی بالینی و مشاوره، ۱۴(۲)، ۸۳-۱۰۶. doi: 10.22067/tpccp.2025.84406.1562			

چکیده

هدف: پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش مؤلفه‌های دلبستگی (مضطرب، اجتنابی، بی‌نظم) در رابطه بدرفتاری در دوران کودکی با مشکلات در تنظیم احساسات نوجوانی انجام شد.

روش: روش پژوهش توصیفی همبستگی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری شامل افراد موجود در دوره انتهایی نوجوانی (۱۸ تا ۲۱ سالگی) بود که تعداد ۳۴۰ نفر از دانشجویان ترم اول، دوم و سوم دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی به‌عنوان نمونه آماری جهت مطالعه انتخاب شدند. برای گردآوری داده‌های پژوهش از پرسشنامه‌های استاندارد بدرفتاری در دوران کودکی، دلبستگی اضطرابی، اجتنابی و بی‌نظم و مشکلات در تنظیم هیجان استفاده شد. جهت تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق از ماتریس همبستگی و مدل‌یابی معادلات ساختاری (تحلیل مسیر) استفاده گردید.

یافته‌ها: نتایج پژوهش با استفاده از نتایج الگوی ساختاری نشان داد که بدرفتاری در دوران کودکی به‌طور مستقیم (۰/۱۸۸) و به‌طور غیرمستقیم با میانجی‌گری دلبستگی اجتنابی (۰/۱۵۵) و دلبستگی مضطرب (۰/۳۴۵) بر مشکلات در تنظیم احساسات تأثیر دارد. همچنین بدرفتاری در دوران کودکی به‌طور مستقیم بر دلبستگی اضطرابی (۰/۶۸۴)، اجتنابی (۰/۶۴۸) و بی‌نظم (۰/۶۰۲) تأثیر دارد و تأثیر دلبستگی اضطرابی (۰/۵۰۵) و اجتنابی (۰/۲۴۰) بر مشکلات در تنظیم هیجان مورد تأیید قرار گرفت.

نتیجه: براساس یافته‌های این پژوهش، بدرفتاری در دوران کودکی به‌طور مستقیم و به‌طور غیرمستقیم از طریق ایجاد دلبستگی‌های اجتنابی و اضطرابی می‌تواند سبب بروز مشکلات در تنظیم هیجان در دوره نوجوانی شود.

واژه‌های کلیدی: بدرفتاری در دوران کودکی، سبک‌های دلبستگی، مشکلات در تنظیم هیجان

مقدمه

تنظیم احساسات به‌عنوان «فرایندهای مسئول نظارت بر ارزیابی و اصلاح واکنش‌های احساساتی، به‌ویژه ویژگی‌های فشرده و زمانی آن‌ها، برای دستیابی به اهداف» تعریف شده است. تنظیم احساسات طیف وسیعی از فرآیندهای اجزای خاص را در بر می‌گیرد که می‌توانند در نقاط مختلف فرآیند تولید احساسات رخ دهند. مدل فرآیند تنظیم احساسات ویتینگتون (Whittington, 2023) چهارچوب مفهومی پیشرو برای سازماندهی راهبردهای تنظیم احساسات است. این مدل چهار مرحله زمانی درگیر در ایجاد و بیان پاسخ عاطفی را مشخص می‌کند: (الف) پاسخ عاطفی توسط موقعیت داخلی یا خارجی ایجاد می‌شود؛ (ب) به آن وضعیت اختصاص داده شده توجه می‌شود؛ و (ج) یک ارزیابی ایجاد می‌شود. در واقع، پاسخ عاطفی زمانی رخ می‌دهد که موقعیتی به‌عنوان مرتبط با اهداف فرد ارزیابی شود و (د) طیف وسیعی از پاسخ‌ها می‌تواند به دنبال آن تجربه عاطفی رخ دهد. تنظیم احساسات می‌تواند در هر مرحله از این فرآیند رخ دهد. راهبردهای فردی برای تنظیم احساسات می‌توانند انطباقی یا ناسازگار باشند (Aldao et al., 2015) و از نظر اثربخشی در تأثیرگذاری بر واکنش‌های احساسی متفاوت هستند. این راهبردها به‌طور کلی در یکی از این دو دسته قرار می‌گیرند: «متمرکز بر پیشینیان» یا «متمرکز بر پاسخ». راهبردهای متمرکز بر پیشینیان، قبل یا در طول سه مرحله اول فرآیند احساسات (موقعیت، توجه و ارزیابی) رخ می‌دهند و نشان داده شده‌اند که در تعدیل شدت و مدت پاسخ‌های احساسی مؤثر هستند (Weissman et al., 2019).

در مقابل، راهبردهای متمرکز بر پاسخ در طول مرحله پاسخ مدل تنظیم احساسات رخ می‌دهند و به‌طور متناقض، ممکن است شدت احساسات را افزایش دهند. به همین دلیل، راهبردهای متمرکز بر پاسخ عموماً ناسازگار در نظر گرفته می‌شوند. دو استراتژی متداول تنظیم احساسات متمرکز بر پیشینیان شامل ارزیابی مجدد شناختی و گسترش توجه است. ارزیابی مجدد شناختی شامل تفکر در مورد موقعیتی عاطفی به روشی متفاوت به‌منظور تغییر پاسخ عاطفی فرد است و در اکثر موقعیت‌ها شکل مؤثر و سازگار تنظیم احساسات در نظر گرفته می‌شود. گسترش توجه شامل دستکاری توجه به‌سمت یا دور از محرک عاطفی است (Vahl et al., 2016). سوگیری‌های معمولی نسبت به انواع خاصی از محرک‌های مولد احساسات را می‌توان شکل سریع و ناخودآگاه گسترش توجه در نظر گرفت. راهبردهای متمرکز بر پاسخ شامل سرکوب بیانی و نشخوار فکری است. سرکوب بیانی شامل تعدیل بیان بیرونی احساسات است. با این حال، اثربخشی آن در تعدیل پاسخ‌های احساساتی به بیان آن‌ها محدود می‌شود، و هر دو تجربه فیزیولوژیکی و ذهنی احساسات با استفاده از این راهبرد تشدید می‌شوند. نشخوار فکری شامل تفکر متمرکز بر خود منفعلانه و مکرر در مورد علل و پیامدهای پریشانی است، در حالی که در حل مسئله برای کاهش منبع پریشانی شکست می‌خورد. شواهد

تجربی نشان می‌دهد که نشخوار فکری عاطفه منفی را افزایش می‌دهد و منجر به اشکال دیگر تفکر منفی و ناسازگار می‌شود. اگر راهبردی در تنظیم احساسات وجود نداشته باشد، مشکلات در تنظیم احساسات رخ می‌دهد و نحوه بروز آن از دوران کودکی تا نوجوانی و بزرگسالی متفاوت می‌باشند (Skutch et al., 2019). سوگیری توجه نسبت به تهدید در اوایل دوران نوزادی قابل تشخیص است و با افزایش سن از کودکی تا نوجوانی کاهش می‌یابد. این تغییر رشدی در نوجوانان ممکن است نشان‌دهنده ظرفیت فزاینده‌ای برای هدایت با تلاش به دور از تهدید به‌عنوان راهبرد تنظیم احساسات باشد. قدرت ارتباط بین اضطراب و سوگیری توجه نسبت به تهدید با افزایش سن افزایش می‌یابد، که نشان می‌دهد شکست در توسعه این راهبرد تنظیم‌کننده احساسات ممکن است به آسیب‌شناسی روانی نوجوانان کمک کند و مشکلات تنظیم احساسات آنان را ارتقا بخشد (Sheinbaum et al., 2020). از این رو، شناخت عوامل اثرگذار بر ایجاد مشکلات تنظیم احساسات نوجوانان (به‌عنوان مرحله‌ای مهم در بین کودکی و بزرگسالی) همواره به مسئله‌ای بسیار مهم تبدیل شده است. پژوهش‌های انجام شده پیرامون مشکلات در تنظیم احساسات بیانگر آن است که مشکل در تنظیم احساسات ناشی از بدرفتاری در دوران کودکی است و نوجوانانی که در تنظیم احساسات خود با مشکل مواجه هستند، انعکاس‌دهنده بدرفتاری والدین خود هستند. بدرفتاری در دوران کودکی به‌طور مستقیم و غیرمستقیم ایجادکننده مشکلات در تنظیم احساسات است.

ویتینگتون (Whittington, 2023) نشان داد که رابطه مثبتی میان بدرفتاری در دوران کودکی با مشکلات در تنظیم احساسات وجود دارد. آبتوث و همکاران (Obsuth et al., 2014) دریافتند که رفتارهای سرگردان احساسی ناشی از بدرفتاری در دوران کودکی است. لیون‌روث و همکاران (Lyons-Ruth et al., 2015) نشان دادند که کودکانی که والدین/یا مراقبان آن‌ها رفتار بدی را با آن‌ها در دوران کودکی داشته‌اند در نوجوانی با مشکلات احساسی و دلبستگی‌های بی‌نظم مواجه می‌شوند. باین حال، سیر و همکاران (Cyr et al., 2010) و گرانکوویست و همکاران (Granqvist et al., 2017) نشان دادند که دلبستگی بی‌نظم ممکن است گاهی (و نه همیشه) نتیجه بدرفتاری دوران کودکی باشد و پیامدهای مهم درون فردی و بین فردی، از جمله تأثیرات آن بر آسیب‌شناسی روانی است. نظریه دلبستگی که برای اولین بار توسط بالبی (Bowlby, 1969) ارائه شد، یکی از تاثیرگذارترین نظریه‌ها در رشد کودک است. دلبستگی اینگونه تعریف می‌شود: «پیوندی عاطفی که فردی با فرد خاص دیگری ایجاد می‌کند، آن‌ها را در فضا به هم متصل می‌کند و در طول زمان پایدار می‌ماند». دیدگاه بنیادی نظریه دلبستگی معتقد است که تجارب افراد در روابط اولیه، به‌ویژه روابط والدین فرزند، به بازنمایی ذهنی افراد (مدل‌های کاری درونی ابداع شده؛ بالبی، ۱۹۶۹) و انتظارات از

سایر روابط در طول عمر کمک می‌کند. در مراحل اولیه تحقیقات دلبستگی، نوزادان براساس سه سبک دلبستگی سنتی: ایمن، مقاوم (مضطرب/دوسوگرا) و اجتنابی دسته‌بندی شدند. بعداً، الگوی چهارم، بی‌نظمی جهت، توسط مین و سولومون (Main & Solomon, 1990) معرفی شد. کودکانی که این الگو را نشان می‌دادند با طبقه‌بندی معمولی مضطرب یا اجتنابی مطابقت نداشتند و در عوض رفتارهای دلبستگی منحصر به فردی از جمله رفتارهای متضاد رویکرد اجتنابی، دلهره از مراقب، انجماد، و حالت‌های عجیب و غریب از خود نشان می‌دادند.

فرض بر این بود که این الگوی رفتاری ناشی از پارادوکسی است که در آن شکل دلبستگی همزمان به‌عنوان پناهگاه امن برای نزدیک شدن کودک در مواقع ترس و منبعی برای ترس/اضطراب بوده است، که به‌موجب آن این ترس به‌عنوان «ترس بدون راه‌حل شناخته می‌شود» (Duschinsky, 2018). این فرضیه از آن زمان توسط مجموعه وسیعی از پژوهش‌ها حمایت شده است و نشان می‌دهد ارتباط قابل توجهی میان دلبستگی با بدرفتاری با کودک بوئن و همکاران (Byun et al., 2016)، خشونت بین والدینی، و رفتارهای ترسناک وجود دارد که توسط مؤلفه‌های دلبستگی که هر کدام می‌تواند منجر به دلهره کودک شود، ایجاد می‌شود. به‌دنبال ادبیات در حال رشد در مورد دلبستگی، دلبستگی سازمان‌یافته با دلبستگی اضطرابی و اجتنابی متفاوت است، اگرچه شباهت‌هایی بین آن‌ها وجود دارد. در دوران کودکی، آن‌هایی که دارای سبک‌های دلبستگی مضطرب یا اجتنابی هستند، پاسخ‌های به‌نسبت قابل پیش‌بینی به پریشانی نشان می‌دهند و این (و الگوی امن) را به‌عنوان سبک‌های دلبستگی «سازمان‌یافته» معرفی می‌کنند. سبک‌های «سازمان‌یافته» به‌دلیل پاسخ منسجم آن‌ها به نیازهای دلبستگی به این نام نامگذاری شده‌اند. برای کودکان متصل ایمن، پاسخ به پریشانی نزدیک شدن به ایمنی است. برای کودکان دلبسته مضطرب که والدین در ارائه مراقبت ناسازگار بوده‌اند، پاسخ ممکن است نشان دادن مقاومت در برابر آرامش و ناراحتی اغراق‌آمیز باشد، با این نیت که این رفتارها توجه مراقب را به خود جلب کند. در نهایت، برای کودکان با دلبستگی اجتنابی که نیازهای آن‌ها به‌طور مداوم توسط مراقبان رد شده و نادیده گرفته شده است، پاسخ این است که از شکل دلبستگی یا مراقب اجتناب کنند و نمایش احساسات را به‌حداقل برسانند.

این ادعاها به‌وسیله پژوهش‌های پیشین که بیان کرده‌اند مراقبت حساس با امنیت دلبستگی مرتبط است پشتیبانی می‌شود (Zeegers et al., 2017). با این حال، برخلاف سبک‌های سازمان‌یافته دلبستگی، کودکان بی‌نظم، «ترس بدون راه‌حل» را تجربه می‌کنند و نتیجه آن تعارض در سیستم دلبستگی است که به‌نوبه خود،

این کودکان اغلب رفتارهای رویکرد اجتناب‌ناپذیر و متناقض از خود نشان می‌دهند. در مجموع، افراد بی‌نظم، فاقد راهبرد دلبستگی منسجم برای مقابله با پریشانی هستند. پژوهش‌های بسیار کمی در زمینه دلبستگی ناسازگار در دوران کودکی و اثرات آن در بزرگسالی وجود دارد و این موضوع بسیار نگران‌کننده است، زیرا رفتارهای دلبستگی در دوران بزرگسالی معمولاً از رفتارهای کودکی ناشی می‌شود (Whittington, 2023). با توجه به آنچه مطرح شد، پژوهش حاضر در راستای شناخت عوامل اثرگذار بر مشکلات در تنظیم احساسات به بررسی رابطه بدرفتاری در دوران کودکی با مشکلات در تنظیم احساسات نوجوانی با توجه به نقش میانجی مؤلفه‌های دلبستگی (مضطرب، اجتنابی، بی‌نظم) پرداخته است؛ لذا فرضیه اصلی پژوهش به شرح ذیل است:

فرضیه: مؤلفه‌های دلبستگی (مضطرب، اجتنابی، بی‌نظم) در رابطه بدرفتاری در دوران کودکی با مشکلات در تنظیم احساسات نوجوانی نقش میانجی دارند.

روش‌ها

روش اجرای پژوهش حاضر توصیفی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. برطبق تعریف سازمان بهداشت جهانی، نوجوانی دارای سه دوره است: دوره ابتدایی (۱۰ تا ۱۳ سالگی)، دوره میانی (۱۴ تا ۱۷ سالگی) و دوره انتهایی (۱۸ تا ۲۱ سالگی). در پژوهش حاضر افراد موجود در دوره انتهایی نوجوانی به‌عنوان جامعه آماری انتخاب شدند. اغلب افراد حاضر در این رده، دانشجو هستند، از این رو دانشجویان ترم اول، دوم و سوم دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب در تمامی رشته‌ها که در این رده سنی قرار داشتند در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ به‌عنوان نمونه انتخاب شدند. بر طبق آمار به‌دست آمده تعداد افراد جامعه برابر ۲۳۴۰ نفر محاسبه شد. نمونه‌گیری به روش در دسترس انجام شده است و تعداد نمونه نیز از طریق جدول کرجسی و مورگان ۳۳۱ نفر به‌دست آمد. پرسشنامه از طریق گروه‌های تلگرامی و واتس‌آپی دانشجویان در دانشگاه به‌صورت مجازی توزیع شد. پس از چهار بار پیگیری و توضیحات و درخواست همکاری برای پُر کردن پرسشنامه در نهایت ۳۴۱ پرسشنامه جمع‌آوری شد که یک پرسشنامه به‌علت ناقص بودن کنار گذاشته شد. در نهایت ۳۴۰ پرسشنامه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. برای حجم نمونه مایرز و دیگران (Myers et al., 2006)، نمونه بالاتر از ۲۰۰ نفر را برای معادلات ساختاری مناسب دانسته‌اند که بر این اساس حجم نمونه (۳۴۰ نفر) شرط کفایت نمونه را برقرار می‌سازد. افزون بر آن شاخص کیسیر-میر-اولکین^۱ ۰/۹۳۰ به دست

آمد که بیانگر کفایت حجم نمونه است (ضریب ۰/۶ به عنوان حداقل مقدار لازم برای تحلیل در نظر گرفته می‌شود).

ابزارها

بدرفتاری دوران کودکی^۱ (ACEs):

در این پژوهش با پرسشنامه تجربیات نامطلوب دوران کودکی ویتینگتون (Whittington, 2023) اندازه‌گیری شده است که فرم کوتاه (۱۰ سؤال) پرسشنامه اصلی ACEs است. زمینه‌های ارزیابی شده در فرم اصلی این پرسشنامه عبارتند از: سوءاستفاده عاطفی و بی‌توجهی، آزار و غفلت جسمی، طلاق/جدایی والدین، قرار گرفتن در معرض مادری که با خشونت رفتار می‌کند، قرار گرفتن در معرض والدینی که مواد مخدر یا الکل مصرف می‌کنند، زندگی با یکی از اعضای خانواده دارای بیماری روانی، رفتن یکی از اعضای خانواده به زندان و سوءاستفاده جنسی. در پژوهش حاضر، به دلیل ارتباط تعامل مستقیم مراقب با تئوری دلبستگی، تنها چهار مورد ارزیابی آزار عاطفی، آزار جسمی، غفلت عاطفی و غفلت فیزیکی بر اساس فرم کوتاه‌شده مورد ارزیابی قرار گرفت. در پژوهش برنستاین و همکاران ضریب آلفای کرونباخ پرسشنامه بر روی گروهی از نوجوانان برای ابعاد آزار عاطفی، آزار جسمی، غفلت عاطفی و غفلت فیزیکی به ترتیب برابر با ۰/۸۷، ۰/۸۶، ۰/۸۹، ۰/۸۹ بود. همچنین روایی همزمان آن با درجه‌بندی درمانگران از میزان بدرفتاری در دوران کودکی در دامنه ۰/۵۹ تا ۰/۷۸ گزارش شده است. آلفای کرونباخ این پرسشنامه در پژوهش جعفری و همکاران، ۰/۸۹ به‌دست آمد و تأیید شد. پایایی پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۷۰۵ محاسبه شد که مطلوب است.

مشکلات در تنظیم احساسات^۲ (DERS-16):

با استفاده از پرسشنامه مشکلات در تنظیم احساسات فرم کوتاه کافمن و همکاران (Kaufman et al., 2016) ارزیابی شد. این پرسشنامه شامل ۱۶ گویه در ۵ خرده‌مقیاس است. مقیاس دشواری در تنظیم احساسات فرم کوتاه توسط بچوربرگ و همکاران (Bjureberg et al., 2016) طراحی و اعتباریابی شده است. این مقیاس دارای ۱۶ سؤال و ۵ عامل است (کمبود یا فقدان وضوح هیجانی، دشواری در درگیری در رفتارهای معطوف به هدف، دشواری در کنترل رفتار تکانشی، دسترسی محدود به راهبردهای تنظیم هیجانی مؤثر، پاسخ هیجانی پذیرفته نشده). شیوه نمره‌گذاری این مقیاس به صورت طیف لیکرتی ۵ گزینه‌ای است (۱=کاملاً مخالفم تا ۵=کاملاً موافقم). نتیجه پژوهش بچوربرگ و همکاران (Bjureberg et al., 2016)

1. Adverse childhood experiences

2. Difficulties in emotion regulation scale

نشان داد که این مقیاس از پایایی مناسبی برخوردار است (ضریب آلفای کرونباخ کل مقیاس ۰/۹۴ به دست آمد). در پژوهش کافمن و همکاران (Kaufman et al., 2016)، فرم کوتاه پرسشنامه، الگوهای همبستگی مشابهی را نسبت به اندازه گیری کامل به همراه داشت که از ۰/۹۰ تا ۰/۹۸ متغیر بود و ۸۱ تا ۹۶ درصد واریانس مشترک را منعکس می کرد. این ابزار نسبت به فرم اولیه (اصلی) پرسشنامه، ویژگی های روان سنجی عالی را حفظ و نمرات کل و خرده مقیاس معیار اصلی را با نیمی از آیتم ها حفظ کرد. پایایی پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۹۰۹ محاسبه شد که مطلوب است.

پرسشنامه تجدیدنظر شده تجارب در روابط نزدیک (ECR-R):^۱

این پرسشنامه که برای سنجش دلبستگی مضطرب و اجتنابی مورد استفاده قرار گرفت، جدیدترین پرسشنامه دلبستگی بزرگسالان است که توسط فرالی و دیویس (Fraley & Davis, 1997) ساخته شد و نسخه تجدیدنظر شده پرسشنامه برینان و همکاران است (Brennan et al., 1998). این پرسشنامه دو بُعد نهفته یعنی اضطراب و اجتناب را که تصور می شود زیربنای ساختار دلبستگی است، اندازه می گیرد. پرسشنامه تجدیدنظر شده تجارب در روابط نزدیک ۳۶ ماده ای است که دارای دو مقیاس اضطرابی (۱۸ ماده) و اجتنابی (۱۸ ماده) می باشد. بُعد اضطرابی این پرسشنامه میزان ایمنی و نایمنی فرد از حضور و پاسخگویی و بُعد اجتنابی میزان ایمنی (راحت بودن) و نایمنی فرد از نزدیک شدن به همسر (یا شریک عاطفی) را اندازه می گیرد. این پرسشنامه به صورت لیکرت در مقیاس پنج گزینه ای از ۱ (کاملاً مخالف) تا ۵ (کاملاً موافق) است. در پژوهش فرالی (۲۰۰۵) پایایی بازآزمایی این پرسشنامه، همبستگی های بیشتر از ۰/۷ در طول یک دوره ۸ هفته ای نشان داد و مقادیر آلفای کرونباخ با استفاده از روش نظریه پرسش پاسخ برای مقیاس های اضطرابی و اجتنابی بالاتر از ۰/۹ گزارش شده است. خجسته مهر (Khojastehmehr, 2005) ضرایب پایایی این پرسشنامه را با روش آلفای کرونباخ برای زوج های عادی و متقاضی طلاق در دامنه ای بین ۰/۸ تا ۰/۸۹ محاسبه کرد. وی همچنین روایی ملاکی همزمان این پرسشنامه را با استفاده از همبسته نمودن با قسمت دوم مقیاس سه مقوله ای هزن و شیور (Hazen & Shiver, 1990) یعنی بخش اضطرابی و اجتنابی معنادار گزارش کرد ($P < 0.05$). در پژوهش خجسته مهر و همکاران (Khojastehmehr, 2012) ضرایب پایایی آلفای کرونباخ خرده مقیاس های اضطرابی ۰/۸۵ و اجتنابی ۰/۸۳ محاسبه شد. پایایی پرسشنامه دلبستگی اجتنابی و مضطرب در پژوهش حاضر به ترتیب برابر ۰/۹۱۴ و ۰/۹۶۹ محاسبه شد که مطلوب است.

مقیاس دلبستگی بی نظم (ADA):^۱

به منظور سنجش دلبستگی بی نظماز پرسشنامه دلبستگی بی نظم که توسط پائترولد و همکاران (Paetzold et al., 2017) طراحی شده است و شامل ۹ سؤال می باشد اندازه گیری شد. آلفای کرونباخ این پرسشنامه در پرسشنامه ویتینگتون (Whittington, 2023) ۰/۹۰ محاسبه شد و روایی آن نیز از طریق سنجش همبستگی میان متغیرها و روایی سازه در مدلسازی معادلات ساختاری بررسی شد و مورد تأیید قرار گرفت. پایایی پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۹۶۷ محاسبه شد که مطلوب است.

یافته ها

در جدول (۱) شاخص های توصیفی متغیرها شامل میانگین، انحراف استاندارد، چولگی و کشیدگی، ماکزیمم و مینیمم ارائه شده اند. جهت انتخاب نرم افزار از آزمون کولموگراف اسمیرنوف با کمک نرم افزار اسپس^۲ استفاده شد. به دلیل غیر نرمال بودن توزیع داده ها از روش مدلسازی معادلات ساختاری با نرم افزار Smart PLS3 بهره گرفته شد.

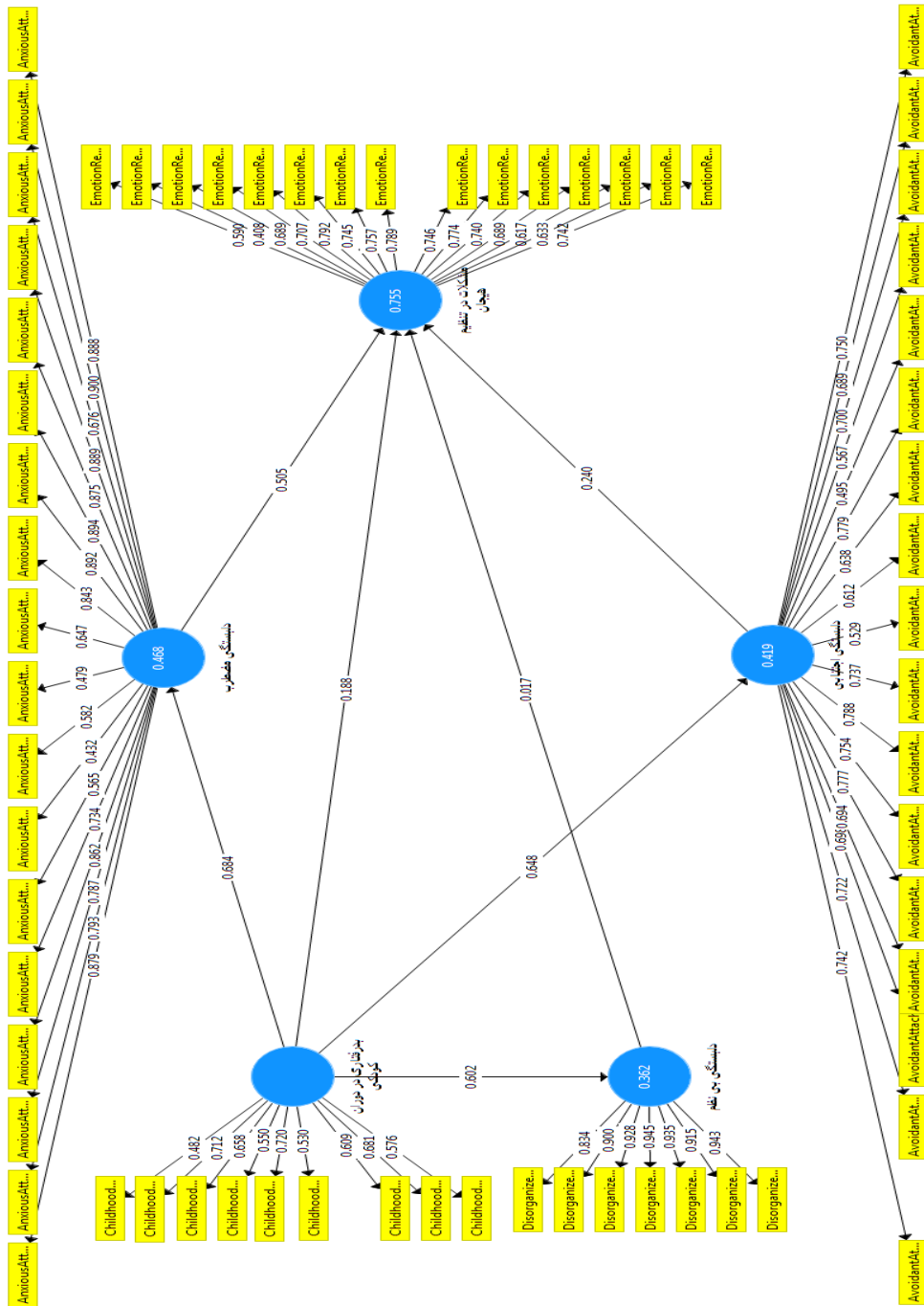
جدول ۱. شاخص های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیر	میانگین	انحراف معیار	واریانس	چولگی	کشیدگی	می نیمم	ماکزیمم
بدرفتاری در دوران کودکی	۳/۵۷۷۹	۱/۰۷۸۵	۱/۱۷۲۱	-۰/۴۲۹۷	-۰/۳۸۹	۱/۰۰	۵/۰۰
مشکلات در تنظیم احساسات	۳/۷	۱/۰۴۷۸	۱/۱۰۵۱	-۰/۵۷۴۷	-۰/۱۶۴۳	۱/۰۰	۵/۰۰
دلبستگی مضطرب	۳/۴۳۹۲	۱/۲	۱/۴۴۸۶	-۰/۴۹۱۸	-۰/۵۷۱۳	۱/۰۰	۵/۰۰
دلبستگی اجتنابی	۳/۶۳۲۷	۱/۰۸۳۱	۱/۱۷۹۴	-۰/۵۳۹۲	-۰/۳۰۸۳	۱/۰۰	۵/۰۰
دلبستگی بی نظم	۳/۴۶۷۹	۱/۲۴۶۲	۱/۵۶۶۳	-۰/۵۴۱۸	-۰/۶۰۱	۱/۰۰	۵/۰۰

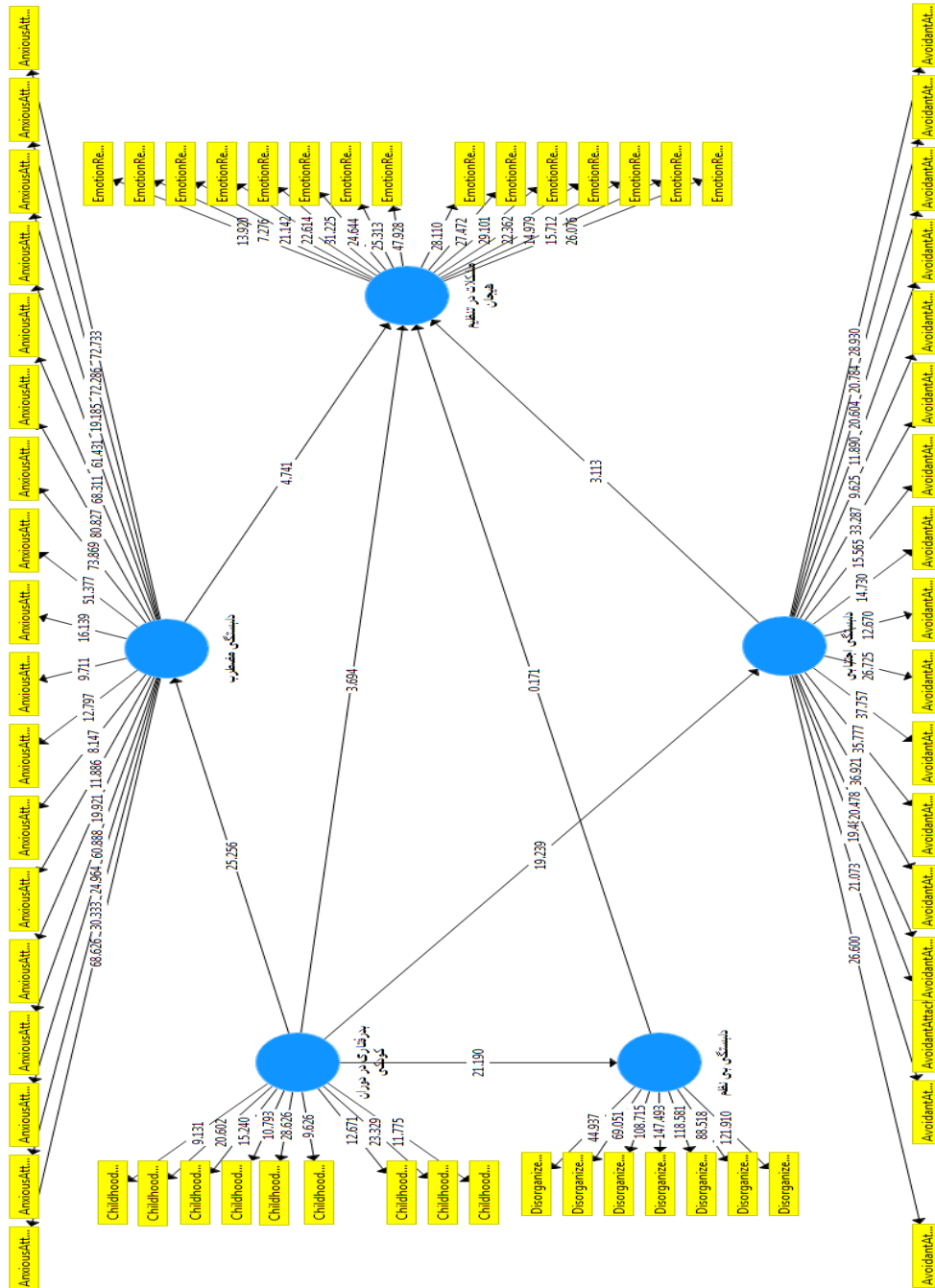
در ابتدا بار عاملی مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به آنکه تعدادی از مقادیر بار عاملی سؤالات کمتر از ۰/۴ است این سؤالات از ادامه محاسبه حذف شدند و مدل بار دیگر اجرا شد. در نهایت مدل اصلاحی به علت آنکه تمامی مقادیر بار عاملی بالاتر از ۰/۴ بود مورد پذیرش قرار گرفت. مدل اصلاحی در شکل (۱) و (۲) در حالت ضریب مسیر و ضریب معناداری آورده شده است.

1. Adult disorganized attachment scale

3. spss

شکل ۱. مدل اندازه‌گیری اصلاحی در حالت تخمین ضرایب استاندارد (بار عاملی)

شکل ۲. مدل اندازه گیری اصلاحی در حالت تخمین ضرایب غیر استاندارد (معناداری Z)

اعتبارسنجی ابزار اندازه‌گیری: در این پژوهش روایی سازه با معیار روایی همگرا و روایی واگرا مورد بررسی قرار گرفت. روایی همگرا که میزان وابستگی شاخص‌ها را با متغیر مربوطه نشان می‌دهد و روایی واگرا که به مقایسه میزان همبستگی یک عامل با شاخص‌هایش در مقابل همبستگی آن عامل با سایر عامل‌ها می‌پردازد، به‌وسیله نرم افزار Smart PLS3 مورد بررسی و تأیید قرار گرفته است. جهت سنجش پایایی مدل از شاخص‌های پایایی ترکیبی و پایایی اشتراکی در روش حداقل مجذور مربعات جزئی استفاده شد. براساس نتایج جدول (۲)، آزمون‌های اعتبارسنجی مدل اندازه‌گیری در ادامه آمده است، که همگی در محدوده مجاز و مورد تأیید می‌باشند:

آزمون روایی همگرا و پایایی مدل اندازه‌گیری: مطابق جدول (۲) پایایی ترکیبی به‌دست‌آمده برای متغیرها نشان می‌دهد که سازگاری درونی در حد مطلوب قرار دارد. همچنین درخصوص روایی همگرا با توجه به نتایج کلیه بارهای عاملی سؤالات، بعد از برازش معنادار می‌باشند، یعنی T-Value از قدر مطلق $1/96$ بزرگتر می‌باشند. از سوی دیگر میانگین واریانس استخراجی بزرگتر از $0/5$ بوده و نیز در مقایسه پایایی ترکیبی با میانگین واریانس استخراج شده برای هر یک از عوامل $CR > AVE$ می‌باشد؛ لذا می‌توان نتیجه گرفت که مدل پژوهش از روایی همگرای مناسبی برخوردار است.

جدول ۲. نتایج پایایی، روایی همگرا و کیفیت مدل اندازه‌گیری

روایی همگرا		پایایی		متغیر
CR>AVE	AVE	پایایی ترکیبی	ضریب آلفای کرونباخ	
تأیید	۰/۵۸۲	۰/۸۴۶	۰/۷۹۸	بدرفتاری در دوران کودکی
تأیید	۰/۵۷۹	۰/۹۳۹	۰/۹۳۰	دلبستگی اجتنابی
تأیید	۰/۸۳۷	۰/۹۷۳	۰/۹۶۷	دلبستگی بی‌نظم
تأیید	۰/۵۹۵	۰/۹۶۲	۰/۹۵۷	دلبستگی مضطرب
تأیید	۰/۵۹۲	۰/۹۳۴	۰/۹۲۴	مشکلات در تنظیم احساسات

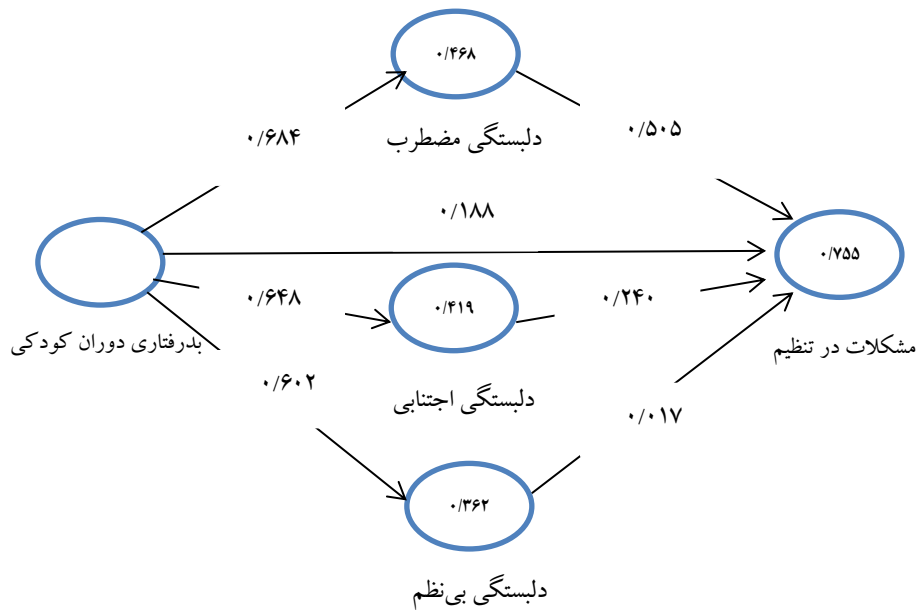
آزمون فورنل و لاکر: در این تست به بررسی همبستگی مربوط به متغیرهای پنهان پرداخته می‌شود، برای رسم جدول فورنل لاکر نیاز به میانگین واریانس استخراجی و جدول همبستگی متغیرها می‌باشد و باید تمامی اعداد قطر اصلی از اعداد زیرستون خود بیشتر باشند که نشان‌دهنده همبستگی بین متغیرهای پنهان می‌باشد. در این پژوهش خروجی‌های نرم‌افزار در جدول (۳) آورده شده و نشان‌دهنده تأیید این مطلب است.

جدول ۳. نتیجه آزمون فورنل و لاکر

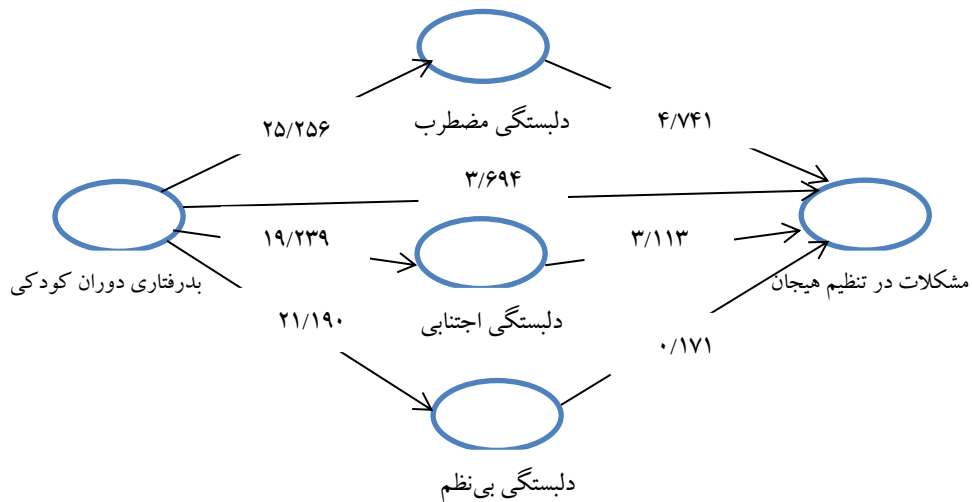
۵	۴	۳	۲	۱	
				۰/۶۱۸	۱. بدرفتاری در دوران کودکی
			۰/۶۹۲	۰/۵۴۸	۲. دلبستگی اجتنابی
		۰/۹۱۵	۰/۵۷۲	۰/۶۰۲	۳. دلبستگی بی‌نظم
	۰/۷۷۱	۰/۸۲۳	۰/۵۰۴	۰/۶۸۴	۴. دلبستگی مضطرب
۰/۷۰۱	۰/۶۴۱	۰/۷۸۰	۰/۵۸۰	۰/۶۹۸	۵. مشکلات در تنظیم هیجان

تحلیل مدل ساختاری: شکل (۳) و شکل (۴) مدل‌های ساختاری را نمایش می‌دهند. همچنین جهت ارزیابی مدل ساختاری از معیارهای زیراستفاده می‌شود:

ضرایب معناداری Z: این شاخص جهت برآزش مدل ساختاری به کار می‌رود، ضرایب باید از ۱/۹۶ بالاتر باشند تا بتوان در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنادار بودن آن‌ها را تأیید کرد. مطابق شکل (۴) تمامی موارد دارای ضرایب معناداری بالاتر از ۱/۹۶ نیستند.

شکل ۳. مدل ساختاری در حالت معناداری ضرائب مسیر

شکل ۴. مدل ساختاری در حالت تخمین ضرائب معناداری

معیار R^2 یا ضریب تعیین: این معیار نشان از تأثیر یک متغیر برونزا بر یک متغیر درونزا دارد. برای R^2 سه مقدار ۰/۱۹، ۰/۳۳، و ۰/۶۷ به عنوان مقدار ملاک برای مقادیر ضعیف، متوسط و قوی به ترتیب در نظر گرفته شده است. در این پژوهش مقدار ضریب تعیین برای متغیرهای پژوهش مطابق جدول (۳) است. همان‌گونه که مشخص است مقادیر ضرایب تعیین برای متغیر مشکلات در تنظیم احساسات در حد قوی و برای سایر متغیرها در حد متوسط و قابل قبول است.

جدول ۳. مقادیر ضریب تعیین و Q^2

متغیر	ضریب تعیین	Q^2
دل‌بستگی اجتنابی	۰/۴۱۹	۰/۱۹۵
دل‌بستگی بی‌نظم	۰/۳۶۲	۰/۳۰۱
دل‌بستگی مضطرب	۰/۴۶۸	۰/۲۷۴
مشکلات در تنظیم احساسات	۰/۷۵۵	۰/۳۶۲

معیار Q^2 : این معیار قدرت پیش‌بینی مدل را مشخص می‌سازد و در صورتی که مقدار Q^2 در مورد یک سازه درونزا سه مقدار ۰/۰۲، ۰/۱۵، و ۰/۳۵ را کسب نماید، به ترتیب نشان از قدرت پیش‌بینی ضعیف، متوسط و قوی سازه‌های برونزای مربوط به آن را دارد. مقدار Q^2 به‌دست آمده برای مدل این پژوهش در جدول (۳) ذکر

شده که نشان دهنده قدرت پیش بینی بسیار مناسب مدل است. همان گونه که مشخص است مقادیر قدرت پیش بینی برای متغیر مشکلات در تنظیم احساسات در حد قوی و برای سایر متغیرها در حد متوسط و قابل قبول است. معیارهای ارزیابی مدل: در جدول (۴) معیارهای ارزیابی مدل حاصل خروجی نرم افزار نشان داده شده است. همان گونه که مشخص است SRMR به علت آنکه کمتر از ۰/۱ است مطلوب است. NFI نیز از ۰/۷ بیشتر است بنابراین مطلوب است.

جدول ۴. معیارهای برازش مدل

نتیجه	Saturated Model	
مطلوب	۰/۰۹۲	SRMR
مطلوب	۵۸/۵۹۸	d_ULS
مطلوب	۷/۴۰۲	d_G
مطلوب	۱۰۸۵۰/۳۴۳	Chi-Square
مطلوب	۰/۷۸۰	NFI
مطلوب	۰/۳۷۶	GOF

با توجه به نتایج به دست آمده، نتایج آزمون فرضیه ها در جدول (۵) آورده شده است.

جدول ۵. نتایج حاصل از فرضیات

نتیجه	ضریب مسیر	ضریب معناداری	
پذیرش	۰/۶۴۸	۱۹/۲۳۹	بدرفتاری در دوران کودکی -> دل بستگی اجتنابی
پذیرش	۰/۶۰۲	۲۱/۱۹۰	بدرفتاری در دوران کودکی -> دل بستگی بی نظم
پذیرش	۰/۶۸۴	۲۵/۲۵۶	بدرفتاری در دوران کودکی -> دل بستگی مضطرب
پذیرش	۰/۱۸۸	۳/۶۹۴	بدرفتاری در دوران کودکی -> مشکلات در تنظیم هیجان
پذیرش	۰/۲۴۰	۳/۱۱۳	دل بستگی اجتنابی -> مشکلات در تنظیم هیجان
رد	۰/۰۱۷	۰/۱۷۱	دل بستگی بی نظم -> مشکلات در تنظیم هیجان
پذیرش	۰/۵۰۵	۴/۷۴۱	دل بستگی مضطرب -> مشکلات در تنظیم هیجان
پذیرش	۰/۱۵۵	۲/۸۶۷	بدرفتاری در دوران کودکی -> دل بستگی اجتنابی -> مشکلات در تنظیم هیجان
رد	۰/۰۱۰	۰/۱۶۹	بدرفتاری در دوران کودکی -> دل بستگی بی نظم -> مشکلات در تنظیم هیجان
پذیرش	۰/۳۴۵	۴/۵۶۰	بدرفتاری در دوران کودکی -> دل بستگی مضطرب -> مشکلات در تنظیم هیجان

نتیجه

پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش مؤلفه‌های دلبستگی (مضطرب، اجتنابی، بی‌نظم) در رابطه بدرفتاری در دوران کودکی با مشکلات در تنظیم احساسات نوجوانی انجام شده است و نتایج پژوهش به شرح زیر است:

بدرفتاری در دوران کودکی با ضریب معناداری $2/867$ در سطح اطمینان ۹۹ درصد با میانجی‌گری دلبستگی اجتنابی بر مشکلات در تنظیم هیجان تأثیر مثبت معنادار دارد و فرضیه پژوهش مورد تأیید قرار می‌گیرد. ضریب مسیر برابر $0/155$ است بدان معنا که $15/5$ درصد از تأثیرات بدرفتاری در دوران کودکی بر مشکلات در تنظیم هیجان به وسیله دلبستگی اجتنابی تبیین می‌شود. نتیجه به دست آمده در پژوهش حاضر با نتیجه اتخاذ شده در پژوهش ویتینگتون (Whittington, 2023) همسو است، زیرا او نیز در پژوهش خود به این نتیجه دست یافت که دلبستگی اجتنابی در تأثیر بدرفتاری در دوران کودکی بر مشکلات در تنظیم احساسات نقش میانجی دارد. بدرفتاری در دوران کودکی با ضریب معناداری $0/169$ با میانجی‌گری دلبستگی بی‌نظم بر مشکلات در تنظیم هیجان تأثیر ندارد و فرضیه پژوهش مورد تأیید قرار نمی‌گیرد. نتیجه به دست آمده در پژوهش حاضر همسو با پژوهش ویتینگتون (Whittington, 2023) نیست و شاید بتوان علت رد فرضیه را در عواملی مانند کوچک بودن تعداد نمونه، مقطعی و کوتاه بودن زمان جمع‌آوری نمونه، عدم درک موضوع توسط پاسخ‌دهندگان و غیره دانست که سبب ایجاد تفاوت در نتیجه به دست آمده در پژوهش حاضر با پژوهش مرجع شده است. بدرفتاری در دوران کودکی با ضریب معناداری $4/560$ در سطح اطمینان ۹۹ درصد با میانجی‌گری دلبستگی مضطرب بر مشکلات در تنظیم هیجان تأثیر مثبت معنادار دارد و فرضیه پژوهش مورد تأیید قرار می‌گیرد. ضریب مسیر برابر $0/345$ است بدان معنا که $34/5$ درصد از تأثیرات بدرفتاری در دوران کودکی بر مشکلات در تنظیم هیجان به وسیله دلبستگی مضطرب (اضطرابی) تبیین می‌شود.

نتیجه به دست آمده در پژوهش حاضر با نتیجه اتخاذ شده در پژوهش ویتینگتون (Whittington, 2023) همسو است زیرا او نیز در پژوهش خود به این نتیجه دست یافت که دلبستگی اجتنابی در تأثیر بدرفتاری در دوران کودکی بر مشکلات در تنظیم احساسات نقش میانجی دارد. بدرفتاری در دوران کودکی با ضریب معناداری $19/239$ در سطح اطمینان $99/9$ درصد بر دلبستگی اجتنابی تأثیر مثبت معنادار دارد و فرضیه پژوهش مورد تأیید قرار می‌گیرد. ضریب مسیر برابر $0/648$ است، بدان معنا که با افزایش بدرفتاری در دوران کودکی، دلبستگی اجتنابی به میزان $64/8$ درصد افزایش می‌یابد. نتیجه به دست آمده همسو با پژوهش‌های ویتینگتون (Whittington, 2023)، الوانی لواسانی و احمدی طهور سلطانی (Lavasani & Soltani, 2017) و غلامی و همکاران (Gholami et al., 2019) است، زیرا آن‌ها نیز به این نتیجه دست یافتند که بدرفتاری

در دوران کودکی سبب بروز دل‌بستگی اجتنابی می‌شود. بدرفتاری در دوران کودکی با ضریب معناداری ۲۱/۱۹۰ در سطح اطمینان ۹۹/۹ درصد بر دل‌بستگی بی‌نظم تأثیر مثبت معنادار دارد و فرضیه پژوهش مورد تأیید قرار می‌گیرد. ضریب مسیر برابر ۰/۶۰۲ است بدان معنا که با افزایش بدرفتاری در دوران کودکی، دل‌بستگی بی‌نظم به میزان ۶۰/۲ درصد افزایش می‌یابد. در پژوهش حاضر نیز همسو با پژوهش ویتینگتون (Whittington, 2023) این نتیجه حاصل شد که بدرفتاری در دوران کودکی بر دل‌بستگی بی‌نظم تأثیر مثبت معنادار دارد. بدرفتاری در دوران کودکی با ضریب معناداری ۲۵/۲۵۶ در سطح اطمینان ۹۹/۹ درصد بر دل‌بستگی مضطرب تأثیر مثبت معنادار دارد و فرضیه پژوهش مورد تأیید قرار می‌گیرد. ضریب مسیر برابر ۰/۶۸۴ است بدان معنا که با افزایش بدرفتاری در دوران کودکی، دل‌بستگی مضطرب به میزان ۶۸/۴ درصد افزایش می‌یابد.

در پژوهش حاضر همسو با پژوهش ویتینگتون (Whittington, 2023)، الوانی لواسانی و احمدی طهور سلطانی (Lavasani & Soltani, 2017) و غلامی و همکاران (Gholami et al., 2019) این نتیجه حاصل شد که بدرفتاری در دوران کودکی بر بروز دل‌بستگی مضطرب اثر گذار است. بدرفتاری در دوران کودکی با ضریب معناداری ۳/۶۹۴ بر مشکلات در تنظیم هیجان تأثیر دارد و فرضیه پژوهش مورد تأیید قرار می‌گیرد. ضریب مسیر برابر ۰/۱۸۸ است بدان معنا که با افزایش بدرفتاری در دوران کودکی، مشکلات در تنظیم احساسات به میزان ۱۸/۸ درصد افزایش می‌یابد. بر طبق پژوهش‌های این حوزه مشخص شده بود که سوگیری توجه نسبت به تهدید در اوایل دوران نوزادی قابل تشخیص است و با افزایش سن از کودکی تا نوجوانی کاهش می‌یابد. این تغییر رشدی در نوجوانان ممکن است نشان‌دهنده ظرفیت فزاینده‌ای برای هدایت با تلاش به دور از تهدید به‌عنوان راهبرد تنظیم احساسات باشد. قدرت ارتباط بین اضطراب و سوگیری توجه نسبت به تهدید با افزایش سن افزایش می‌یابد، که نشان می‌دهد شکست در توسعه این راهبرد تنظیم‌کننده احساسات ممکن است به آسیب‌شناسی روانی نوجوانان کمک کند و مشکلات تنظیم احساسات آنان را ارتقا بخشد. تحقیقات انجام‌شده پیرامون مشکلات در تنظیم احساسات بیانگر آن بود که مشکل در تنظیم احساسات ناشی از بدرفتاری در دوران کودکی است و نوجوانانی که در تنظیم احساسات خود با مشکل مواجه هستند، انعکاس‌دهنده بدرفتاری والدین خود هستند. بدرفتاری در دوران کودکی به‌طور مستقیم ایجادکننده مشکلات در تنظیم احساسات است. لذا همسو با پژوهش‌های فرهنگ اصفهانی (Farhang Esfahani, 2021)، قائم‌پور و همکاران (Ghaempour et al., 2018)، ویتینگتون (Whittington, 2023)، ویسمن و همکاران (Weissman ET AL., 2019) و ماهن و همکاران (Mahen et al., 2015) در پژوهش حاضر

مشخص شد که بدرفتاری در دوران کودکی به طور مستقیم سبب بروز مشکل در تنظیم احساسات و هیجانات می شود و رابطه مستقیم میان آن‌ها برقرار است.

دل‌بستگی اجتنابی با ضریب معناداری ۳/۱۱۳ در سطح اطمینان ۹۹ درصد بر مشکلات در تنظیم هیجان تأثیر مثبت معنادار دارد و فرضیه پژوهش مورد تأیید است. ضریب مسیر برابر ۰/۲۴۰ است بدان معنا که با افزایش دل‌بستگی اجتنابی، مشکلات در تنظیم هیجان به میزان ۲۴ درصد افزایش می‌یابد. در تبیین این فرضیه می‌توان بیان نمود که کودکان با دل‌بستگی اجتنابی که نیازهای آن‌ها به طور مداوم توسط مراقبان رد شده و نادیده گرفته شده است، از شکل دل‌بستگی یا مراقب اجتناب می‌کنند و نمایش احساسات را به حداقل می‌رسانند. این امر نشان‌دهنده مشکل این افراد در تنظیم احساسات و هیجانات است. نتیجه حاصل شده همسو با پژوهش الوانی لواسانی و احمدی طهور سلطانی (Lavasani & Soltani, 2017)، ویتینگتون (Whittington, 2023) و قائم‌پور و همکاران (Ghaempour et al., 2018) است. دل‌بستگی بی‌نظم با ضریب معناداری ۰/۱۷۱ بر مشکلات در تنظیم هیجان تأثیر ندارد و فرضیه پژوهش رد می‌شود. در تدوین این فرضیه می‌توان بیان کرد که برخلاف سبک‌های سازمان‌یافته دل‌بستگی، کودکان بی‌نظم، «ترس بدون راه‌حل» را تجربه می‌کنند و نتیجه آن تعارض در سیستم دل‌بستگی است که به نوبه خود، این کودکان اغلب رفتارهای رویکرد اجتناب‌ناپذیر و متناقض از خود نشان می‌دهند. در مجموع، افراد بی‌نظم، فاقد راهبرد دل‌بستگی منسجم برای مقابله با پریشانی هستند.

با این وجود برخلاف پژوهش ویتینگتون (Whittington, 2023) این فرضیه مورد تأیید قرار نگرفت. دل‌بستگی مضطرب با ضریب معناداری ۴/۷۴۱ در سطح اطمینان ۹۹ درصد بر مشکلات در تنظیم هیجان تأثیر مثبت معنادار دارد و فرضیه پژوهش مورد تأیید است. ضریب مسیر برابر ۰/۵۰۵ است، بدان معنا که با افزایش دل‌بستگی مضطرب، مشکلات در تنظیم هیجان به میزان ۵۰/۵ درصد افزایش می‌یابد. در تبیین این فرضیه می‌توان بیان کرد که برای کودکان دل‌بسته مضطرب که والدین در ارائه مراقبت ناسازگار بوده‌اند، پاسخ ممکن است نشان دادن مقاومت در برابر آرامش و ناراحتی اغراق‌آمیز باشد، با این نیت که این رفتارها توجه مراقب را به خود جلب کند. نتیجه حاصل شده همسو با پژوهش الوانی لواسانی و احمدی طهور سلطانی (Lavasani & Soltani, 2017)، ویتینگتون (Whittington, 2023) و قائم‌پور و همکاران (Ghaempour et al., 2018) است. با توجه به نتایج حاصل شده پیشنهاد می‌شود: برای مدیریت دل‌بستگی مضطرب از خانواده درمانی استفاده شود تا ضمن شناخت مشکلات و بدرفتاری‌های کودکی، دل‌بستگی مضطرب مدیریت شود و فرد بتواند به درستی هیجانات و احساسات خود را کنترل نماید؛ برای درمان و کاهش دل‌بستگی اجتنابی

در دانشجویان از فن نوشتن استفاده شود. بدین ترتیب که افراد به نوشتن احساسات خود در زمان‌ها و شرایط متفاوت عادت کنند؛ با برقراری ارتباط با قانون‌گذاران، سیاستمداران و عوامل تبلیغاتی از طریق ایمیل، نامه، تماس تلفنی و سایر وسائل ارتباطی از جمله مقاله، وب‌سایت‌ها، انجمن‌های عمومی و غیره به نیازهای کودکان آسیب دیده توجه شود و اطلاعات در این زمینه به عموم مردم منتقل گردد؛ با ارائه خدمات روانشناختی و آموزش‌های مناسب در زمینه سبک‌های فرزندپروری و سبک‌های دلبستگی، اعتقاد والدین مبنی بر به-کارگیری روش‌های مستبدانه و قهرآمیز مبتنی بر مقررات سخت و خشن، نظارت دائم و بیش از حد، انضباط سخت و بی‌رویه و انتظار پیروی بی‌چون و چرا از کودک مورد اصلاح قرار گیرد و سبک‌های مناسب فرزندپروری آموزش داده شود و جایگزین شود تا والدین و کودکان بتوانند در محیطی سرشار از تفاهم و مبتنی بر گفت‌وگو دوستانه و صمیمی و با به‌کارگیری روش‌های آزادمنشانه حل مسئله کنند؛ با برگزاری کلاس‌ها و کارگاه‌های آموزشی، استفاده از رسانه‌های جمعی به ویژه تلویزیون، تهیه بروشورهای ساده و فیلم‌های کوتاه اطلاعات و آموزش‌های لازم در زمینه نیازها و مراحل مختلف تحول و تکامل کودک و پاسخ‌های مناسب به این نیازها و حقوق کودکان برای والدین فراهم شود تا والدین انتظارات خود را متناسب با نیازها و توانمندی‌های کودک منطبق سازند، کودکان را به رسمیت بشناسند و حقوقش را در نظر بگیرند و از پیامدهایی که آزار و بی‌توجهی آن‌ها می‌تواند به جا بگذارد مطلع شوند؛ از روش‌های خودآگاهی برای شناخت هرچه بیشتر خود و کاهش افکار منفی استفاده شود؛ ابتدا دلبستگی مضطرب توسط مرکز مشاوره دانشگاه در میان دانشجویان بررسی و ارزیابی شود و برای کاهش دلبستگی مضطرب دانشجویان شناسایی شده از درمان‌های بین فردی استفاده شود. این نوع درمان به افراد کمک می‌کند یاد بگیرند که چگونه روابط بین فردی و تعاملات اجتماعی خود را بهبود بخشند. با کار با درمانگر، دانشجویان حوزه‌های مشکل را در روابط خود شناسایی می‌کنند و سپس برای رفع کاستی‌ها و توسعه مهارت‌های جدید تلاش می‌کنند.

در پایان محققان از تمامی شرکت‌کنندگان در پژوهش کمال تشکر و قدردانی خود را ابراز می‌دارند. ضمناً هیچ‌گونه تعارض منافی بین نویسندگان وجود ندارد. لازم‌به‌ذکر است، این پژوهش برگرفته از پایان-نامه کارشناسی ارشد رشته روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب می‌باشد و بدون حمایت مالی سازمان خاصی انجام گرفته است.

References

- Aldao, A., Sheppes, G., Gross, J. J. C. T., & Research. (2015). Emotion regulation flexibility. *39*, 263-278. doi: <https://doi.org/10.1007/s10608-014-9662-4>
- Bjureberg, J., Ljótsson, B., Tull, M. T., Hedman, E., Sahlin, H., Lundh, L. G., Bjärehed, J., DiLillo, D., Messman-Moore, T., Gumpert, C. H., & Gratz, K. L. (2016). Development and Validation of a Brief Version of the Difficulties in Emotion Regulation Scale: The DERS-16. *Journal of psychopathology and behavioral assessment*, *38*(2), 284–296. <https://doi.org/10.1007/s10862-015-9514-x>
- Bowlby, J. J. N. Y. (1969). *Attachment basic books*.
- Brennan, K. A., Clark, C. L., Shaver, P. R. J. A. t., & relationships, c. (1998). Self-report measurement of adult attachment: An integrative overview. *46*, 76.
- Bernstein, D. P., Stein, J. A., Newcomb, M. D., Walker, E., Pogge, D., Ahluvalia, T., Stokes, J., Handelsman, L., Medrano, M., Desmond, D., & Zule, W. (2003). Development and validation of a brief screening version of the Childhood Trauma Questionnaire. *Child abuse & neglect*, *27*(2), 169–190. [https://doi.org/10.1016/s0145-2134\(02\)00541-0](https://doi.org/10.1016/s0145-2134(02)00541-0)
- Byun, S., Brumariu, L. E., Lyons-Ruth, K. J. J. o. T., & Dissociation. (2016). Disorganized attachment in young adulthood as a partial mediator of relations between severity of childhood abuse and dissociation. *17*(4), 460-479. doi:<https://doi.org/10.1080/15299732.2016.1141149>
- Cyr, C., Euser, E. M., Bakermans-Kranenburg, M. J., Van Ijzendoorn, M. H. J. D., & psychopathology. (2010). Attachment security and disorganization in maltreating and high-risk families: A series of meta-analyses. *22*(1), 87-108. doi:<https://doi.org/10.1017/S0954579409990289>
- Duschinsky, R. J. I. M. H. J. (2018). Disorganization, fear and attachment: Working towards clarification. *39*(1), 17-29. doi:<https://doi.org/10.1002/imhj.21689>.
- Farhang Esfahani, Mitra. (2021). The Role of Childhood Abuse Experience with Aggression, the Mediating Effect of Early Maladaptive Schemas and Difficulty in Regulating Emotion in Students., *28*(9), 204-214. SID. [https://sid.ir/paper/1004984/en\(In Persian\)](https://sid.ir/paper/1004984/en(In Persian))
- Fraley, R. C., Brumbaugh, C. C., & Marks, M. J. (2005). The evolution and function of adult attachment: a comparative and phylogenetic analysis. *Journal of personality and social psychology*, *89*(5), 731–746. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.89.5.751>

- Ghaempour, Z., Esmailian, M., & SARAFRAZ, M. (2019). Emotion regulation in adolescents: the predicting role of family function and attachment. *JOURNAL OF THOUGHT & BEHAVIOR IN CLINICAL PSYCHOLOGY*, 13(51), 7-16. SID. <https://sid.ir/paper/366401/en>(In Persian)
- Gholami, A., Farokhi, N., & Borjali, A. J. C. P. s. (2019). Structural Equation Model of Students Coping Strategies Based on Attachment Styles the Mediating Effect of Perceived Parenting Style, Childhood Trauma, and Early Maladaptive Schemas. 9(35), 41-69. doi:<https://doi.org/10.22054/jcps.2019.43138.2144>(In Persian)
- Granqvist, P., Sroufe, L. A., Dozier, M., Hesse, E., Steele, M., van Ijzendoorn, M., Solomon, J., Schuengel, C., Fearon, P., Bakermans-Kranenburg, M., Steele, H., Cassidy, J., Carlson, E., Madigan, S., Jacobvitz, D., Foster, S., Behrens, K., Rifkin-Graboi, A., Gribneau, N., ... Duschinsky, R. (2017). Disorganized attachment in infancy: a review of the phenomenon and its implications for clinicians and policy-makers. *Attachment and Human Development*, 19(6), 534-558. <https://doi.org/10.1080/14616734.2017.1354040>
- Jafari, A., Baiani, B., Shafiabadi, A., Hossenian, S. (2023). The prediction model of OCD personality based on complex trauma and object relation with mediating role of ego strength in conflicting couples, *The Women and Families Cultural-Educational Journal*, 18(64), 55-77. (In Persian)
- Kaufman, E. A., Xia, M., Fosco, G., Yaptangco, M., Skidmore, C. R., Crowell, S. E. J. J. o. P., & Assessment, B. (2016). The Difficulties in Emotion Regulation Scale Short Form (DERS-SF): Validation and replication in adolescent and adult samples. 38, 443-455. doi:<https://doi.org/10.1007/s10862-015-9529-3>
- Khujasteh Mehr, Reza. (2005). Investigating personality traits, social skills, styles Attachment, and demographic characteristics as predictors of success and failure of marital relationship in couples applying for divorce and normal in Ahvaz city. PhD thesis in psychology, Shahid Chamran University of Ahvaz. (In Persian)
- Reza Khojasteh Mehr, Amin Koraei, Zabiholh Abbaspour, Rahim Koochaki, (2012). The Role of Anxiety and Avoidance Attachment and Attribution in Marital Forgiveness: Testing a Mediation Model, *Journal of Applied Counseling*, 1(2), 51-72. (In Persian)
- Lavasani, A., & Soltani, A. T. (2017). Association between Maltreatment in Childhood and Emotional Divorce: Mediating Role of Attachment Styles, Early Maladaptive Schemas

- and Difficulty in Emotional Regulation. . *Journal of Health Promotion Management*, 6(4), 49-58. doi:http://dx.doi.org/10.21859/jhpm-07027(In Persian)
- Lyons-Ruth, K., Brumariu, L. E., Bureau, J.-F., Hennighausen, K., & Holmes, B. J. J. o. p. d. (2015). Role confusion and disorientation in young adult-parent interaction among individuals with borderline symptomatology. 29(5), 641-662. doi:https://doi.org/10.1521/pedi201428165
- Main ,M., Solomon, J. J. A. i. t. p. y. T., research,, & intervention. (1990). Procedures for identifying infants as disorganized/disoriented during the Ainsworth Strange Situation. 1, 121-160.
- Meyers, L. S., Gamst, G., & Guarino, A. J. (2012). Applied multivariate research (design and interpretation) (H. Pasha Sharifi, V. Farzad, S. Rezakhani, H. R. Hassanabadi, B. Izanlo, & M. Habibi, Trans). Tehran: Roshd (Original work published 2006).
- Obsuth, I., Hennighausen, K., Brumariu, L. E., & Lyons-Ruth, K. J .C. d. (2014). Disorganized behavior in adolescent-parent interaction: Relations to attachment state of mind, partner abuse, and psychopathology. 85(1), 370-387. doi:https://doi.org/10.1111/cdev.12113
- O'Mahen, H. A., Karl, A., Moberly, N., & Fedock, G. (2015). The association between childhood maltreatment and emotion regulation: two different mechanisms contributing to depression?. *Journal of affective disorders*, 174, 287-295. https://doi.org/10.1016/j.jad.2014.11.028
- Paetzold, R. L., Rholes, W. S., Andrus, J. L. J. P & .,Differences, I. (2017). A Bayesian analysis of the link between adult disorganized attachment and dissociative symptoms. 107, 17-22. doi:https://doi.org/10.1016/j.paid.2016.11.031
- Sheinbaum, T., Racioppi, A., Kwapil, T. R., & Barrantes-Vidal, N. J. S. R. (۲۰۲۰) . Attachment as a mechanism between childhood maltreatment and subclinical psychotic phenomena: Results from an eight-year follow-up study. 220, 261-264. doi: https://doi.org/10.1016/j.schres.2020.03.023
- Skutch, J. M., Wang, S. B., Buqo, T., Haynos ,A. F., Papa, A. J. J. o. P., & Assessment, B. (2019). Which brief is best? Clarifying the use of three brief versions of the difficulties in emotion regulation scale. 41, 485-494. doi:https://doi.org/10.1007/s10862-019-09736-z
- Vahl, P., Van Damme, L., Doreleijers, T., Vermeiren, R., Colins, O. J. C. a., & neglect. (2016). The unique relation of childhood emotional maltreatment with mental health

- problems among detained male and female adolescents. *62*, 142-150. doi:<https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2016.10.008>
- Weissman, D. G., Bitran, D., Miller, A. B., Schaefer, J. D., Sheridan, M. A., McLaughlin, K. A. J. D., & psychopathology. (2019). Difficulties with emotion regulation as a transdiagnostic mechanism linking child maltreatment with the emergence of psychopathology. *31*(3), 899-915. doi: <https://doi.org/10.1017/S0954579419000348>
- Whittington, D. Disorganized attachment in emerging adulthood: Measurement comparisons and relations to childhood maltreatment and emotion dysregulation. *n/a*(*n/a*). doi:<https://doi.org/10.1111/famp.12866>
- Zeegers, M. A., Colonesi, C., Stams, G.-J. J., & Meins, E. J. P. b. (2017). Mind matters: A meta-analysis on parental mentalization and sensitivity as predictors of infant–parent attachment. *143*(12), 1245. doi:<https://doi.org/10.1037/bul0000114>